«فرهیختگان» آخرین پژوهش‌های دانشگاهی درخصوص مجلس را مورد بررسی قرار داد

۷ پیشنهاد اساتید برای افزایش کارآمدی بهارستان

زهرا رمضانی
خبرنگار گروه دانشگاه

سه ماه دیگر تا روی کار آمدن مجلس دوازدهم زمان باقی مانده تا فصل جدیدی از قانونگذاری در بخش‌های مختلف کشور آغاز شود. قانون‌هایی که تاثیر بسزایی در بهتر یا بدتر شدن وضعیت در حوزه‌های متفاوت خواهد داشت. از طرف دیگر تا امروز موضوعات مهمی نسبت به این نهاد مهم سیاسی مطرح شده که ازجمله می‌توان به شفافیت آرای نمایندگان و عدم‌پاسخگو بودن نمایندگان در قوانین پرحاشیه وضع شده به‌خاطر همین عدم‌شفافیت، اشاره کرد. در مقابل برخی قوانین مانند صیانت یا گرفتن مالیات از خانه‌های خالی و... هم جزء مباحثی بود که سروصدای زیادی در کشور به‌دلیل عدم‌اقناع افکار عمومی ایجاد کرده بود. البته در این میان ترافیک مباحثی که در انتظار بررسی در صحن علنی مجلس مانده یا ایرادات نگارشی که شورای نگهبان از بخش نسبتا قابل توجهی از مصوبات مجلس می‌گیرد هم نشان می‌دهد، بهارستان‌نشین‌ها هنوز راه زیادی چه در حوزه همراه کردن جامعه با تصمیم‌گیری‌ها و چه در بحث تصویب قوانین بدون کمترین ایراد در پیش دارند. در این میان بدنه دانشگاهی هم عملکرد مجلس را در قالب پژوهش‌های دانشگاهی مورد بررسی قرار داده و راهکارهای مختلفی را هم برای بهبود تنها نهاد قانونگذار در کشور ارائه داده‌اند که در ادامه به برخی از آنها اشاره کرده‌ایم.

چرا شفافیت آرای نمایندگان اهمیت دارد؟

شفافیت آرای نمایندگان مجلس که یکی از شعارهای مجلس یازدهم به شمار می‌رفت را باید یکی از مباحثی برای رسیدن به شفافیت پارلمانی دانست. مبحثی که تنها مختص ایران نیست و در دهه‌های اخیر هم‌راستا با پیشرفت‌های تکنولوژیک در برخی کشورهای دموکراتیک در پارلمان‌ها الزامی شده است. تحقق این مساله به‌عنوان گام اساسی برای شاخصه‌های حکمرانی مطلوب محسوب می‌شود. اهمیت این مساله باعث شد مهرماه ۹۸ هم طرح شفافیت آرای نمایندگان در صحن علنی مجلس مطرح و یک فوریت آن هم مصوب شود، ولی بعد از گذشت دو سال هنوز این مهم به تصویب نرسیده است؛ هر چند بهمن‌ماه امسال طرح شفافیت قوای سه‌گانه بعد از اعمال ایراداتی از سوی شورای نگهبان، در مجلس اصلاح و مصوب شد. در شماره ۷۵ فصلنامه حقوق اسلامی یکی از اهداف شفاف‌سازی آرا، دستیابی به اهداف مختلفی ازجمله کاهش فساد قید شده که این مولفه به‌عنوان یکی از شاخصه‌های اصل حکمرانی مطلوب شناخته می‌شود. امری که می‌تواند به‌مراتب در تحقق کاهش فساد و بهبود فرآیند و عملکرد نهاد تقنین سهم اثرگذار داشته باشد. با این حال می‌طلبد تا در مجلس آتی مباحثی مانند نهادینه کردن فرهنگ و ادبیات شفاهی پارلمانی، بازبینی قانون آیین‌نامه داخلی مجلس، انتشار میزان مشارکت در رای‌گیری نمایندگان، ایجاد پروفایل نمایندگی، انتشار داده‌های پارلمانی، تجمیع اطلاعات شفاف کنونی را هم داشته باشیم.

الزامات ارتقای کارآمدی مجلس در حقوق داخلی کشور

برای درک بهتر اهمیت مجلس در کشور باید نگاهی به وظایف این دستگاه حاکمیتی داشته باشیم. قوه مقننه در کنار قانونگذاری، بحث تفسیر قوانین عادی و همچنین اعمال نظارت بر حسن اجرای قانون را هم برعهده دارد؛ البته مجلس در کنار دستاوردهایی که در طول بیش از چهار دهه گذشته داشته، طبیعتا با کاستی‌ها و ضعف‌هایی هم همراه است. کاستی‌هایی که بخشی از آن مربوط به عوامل داخلی یعنی خود نمایندگان و فضای درون مجلس بوده و بخشی هم از عوامل بیرونی ناشی می‌شود. شاید یکی از چالش‌های مجلس که به حیطه قانونگذاری مربوط می‌شود، به شیوه نگارش قوانین مرتبط دانست. در شماره ۸۲ فصلنامه راهبرد یکی از مولفه‌های کارآمدی مجلس آیین‌نامه داخلی این قوه معرفی شده است. هر چند در سال‌های اخیر بعضا مجلس با شتاب‌زدگی به اصلاح موادی از این آیین‌نامه پرداخته، اما اصلاح دوباره این آیین‌نامه می‌تواند سهم بسزایی در این زمینه داشته باشد. همچنین نیاز است به تعریف روشن و جامع از قوه مقننه در کشور برسیم؛ چراکه متاسفانه هنوز صراحت کافی در تعیین الگوی تفکیک قوا و در نتیجه آن، تعیین جایگاه و نقش مجلس به‌ویژه در ارتباط با قوای دیگر در کشور وجود ندارد و همین مساله باعث شده بعضا در برخی از قوانین وضع شده از سوی مجلسی‌ها مانند موضوع کنکور، شاهد کش و قوس‌های زیاد و درنهایت سردرگمی بیشتر جامعه باشیم.

مجلس آینده تورم‌زدایی از قوانین را دنبال کند

یکی از اشکالات وارد شده به مجلس را باید فراوانی قوانین مصوب شده از سوی این قوه دانست که باعث تورم قوانین در کشور و در ساحت کلی باعث سردرگمی مجریان و عدم اجرای صحیح این قوانین شده است. این مهم در شماره یازدهم فصلنامه «رهیافت‌های نوین مدیریت جهادی و حکمرانی اسلامی» مورد بررسی قرار گرفته و در وهله اول، نیازسنجی تقنینی به‌عنوان اولین راهکار برون رفت از وضعیت فعلی معرفی شده است. در کنار آن باید پیشینه‌نگری قوانین قبلی در دستورکار قرار گیرد تا به جای وضع قوانین جدید، از قوانین قبلی استفاده شود. نظام قانونگذاری در کشورمان از سازوکارهای لازم برای مدیریت این حوزه برخوردار نبوده و به همین دلیل هر روز شاهد تولید و بازتولید قوانین و مقرراتی از سوی مجلس هستیم. مولفه‌ای که عملا باعث شده در کنار سردرگمی مردم، عملا شاهد بی‌اعتبار شدن قوانین هم باشیم. این اتفاق به‌دلیل نادیده گرفتن وضع موجود و عدم‌توجه به آینده ایجاد شده است. در این راستا باید در تعیین صلاحیت قانونگذاران کشور تجدیدنظر شده و با توجه حجم بالای قوانین، به جای تصویب قانون جدید به اجرای درست قوانین فعلی پرداخت. راهکار دیگر هم آن است که به‌جای وجود مراجع سه‌گانه تدوین و تنقیح قوانین، تنها یک واحد زمام کلیه امور را در دست گیرد و در آخر هم مجلس تمرکز خود را صرف شناخت نیازهای مردم کند.

نقش فضای مجازی برای مشارکت مردم در قانونگذاری‌ها

چندسالی می‌شود که مسئولان تاکید زیادی روی دولت الکترونیک دارند؛ مساله‌ای که می‌تواند در مجلس هم به‌شکل دیگری دنبال شود و مردم نقش تعیین‌کننده در وضع قوانین ایفا کنند. درحقیقت مشارکت مردم در قانونگذاری که به‌عنوان هدف آرمان مردم‌سالاری شناخته می‌شود، پیش‌تر تنها در وقت انتخابات یا دیدارهای رودررو محقق می‌شد، اما حالا با وجود فناوری اطلاعات و ارتباطات، مردم سهم مهمی در قانونگذاری پیدا کرده‌اند. شماره ۱۱۶ فصلنامه مجلس و راهبرد نکات قابل‌توجهی را درباره سهم فناوری‌های جدید در تصمیم گیری‌های مجلس دارد. به‌طوری‌که فضای مجازی می‌تواند یکی از بسترهای ارتباطی میان مردم و نمایندگان به‌شمار رود اما به‌دلیل عدم اقبال برخی مجلسی‌ها و بدتر از آن ناتوانایی آنها در استفاده از این ظرفیت است و بدتر از آن نگاه یک سویه بر فضای مجازی از سوی مجلس حاکم است. نکته دیگر عدم امکان استفاده از اطلاعات سایت‌های رسمی دستگاه‌ها و نهادهای مختلف برای نمایندگان است. درحالی‌که اتحادیه بین‌المجالس، پارلمان اروپا و دیگر کشورهای اروپایی به‌عنوان پیشگامان ارتباط تنگاتنگ و موثر شهروندان و نمایندگان مجلس در راستای قانونگذاری به شمار می‌روند، اما هنوز در ایران از فضای مجازی در کشور برای بهبود ارتباط میان مردم و مجلس استفاده نمی‌شود، درحالی‌که می‌طلبد در مجلس آینده توجه جدی به این حوزه صورت بگیرد.

نیاز به تغییر پارادایم‌های تصمیم‌گیری در دوران هوش مصنوعی

با توجه به رشد فناوری‌های مختلف در دنیای امروز و تسریع فراگیری هوش مصنوعی، قطعا تغییر پارادایم قانونگذاری در مجلس را باید یکی از اولویت‌های مهم کشور دانست. به‌عبارت دیگر در عصر دیجیتال وضعیت قانونگذاری با سه گفتمان همراه است؛ اول گفتمانی که به روش‌های بسیار متفاوت با فناوری درگیر می‌شود و عملا تا حد زیادی هم به نادیده گرفتن فناوری منتهی می‌شود، دوم گفتمانی که به‌دنبال تنظیم گری فناوری بوده و درنهایت هم گفتمانی که فناوری را به‌منزله ابزار تنظیم‌گیری به اشتراک می‌گذارد. در این شرایط باید مجلس هم شکل و شمایل جدید به تصمیمات خود داده و از نقش تاثیرات فناوری‌های جدید غافل نشود. در شماره ۱۰۲ فصلنامه تحقیقات حقوقی به این مساله پرداخته شده که لازم است برای تدوین قوانینی مبتنی بر تحولات آینده، مجلس از دو ابزار مقرره‌گذاری آزمایشی و شناسایی پیامدهای آتی یک طرح قانونی به وسیله تکنیک‌های آینده پژوهشی آن هم در قالب مکانیسم‌های ارزیابی اقدام کند. نکته دیگر این است که مجلس باید مسائل نوپدید را در فرآیند دستور کارگذاری گذاشته و با تهیه پیش نویسی‌های قانونی شامل افق پویی، تحلیل کلان روندها، سناریونویسی و چشم‌اندازنگاری که در اتحادیه اروپا به‌رسمیت شناخته‌شده، کار را دنبال کند.

مجلس دوازدهم می‌تواند الگوی زن موفق ارائه دهد؟

چند سالی می‌شود که زنان پست‌های کلیدی در کشور پیدا کرده‌اند که یکی از این پست‌ها را باید راه یافتن به مجلس به عنوان قوه قانونگذاری کشور دانست. قشری که قطعا تصمیمات آنها از اهمیت ویژه‌تری برای زنان جامعه که نیمی از جمعیت کشور را شکل می‌دهد، برخوردار است. اما مساله مهم در این میان آن است که بدانیم منظومه فکری زنان نماینده بر چه پایه‌هایی استوار بوده و هست که شاهد برخی تصمیمات و حتی دفاعیات اشتباه از سوی آنها در مجلس بوده‌ایم. در شماره ۱۰۶ فصلنامه مجلس و راهبرد تا حدی به این سوال پاسخ داده شده و این تصمیم‌گیری‌ها را بر اساس پیشنهاد حزبی معرفی کرده است. البته مهم‌ترین دلیل حضور آنها در عرصه نمایندگی مباحث فرهنگی و حقوقی عنوان شده است. نکته قابل توجه اینکه هنوز الگوی موفقی از زن نماینده معاصر در شکل ایجاد شده و همین مساله هم می‌تواند تاثیر مهمی بر تصمیم‌گیری‌های زنان در مجلس داشته باشد. از این رو می‌طلبد نمایندگان زنی که در مجلس دوازدهم حضور پیدا می‌کنند، تلاش کنند تا با نگاه سیستمی و حمایت همه‌جانبه، به مسائل زنان، در راستای ایجاد الگوی موفق زن قدم بردارند.

بازوی نظارتی مجلس ضعیف‌تر از بازوی قانونگذاری

وضع قوانین مختلف از سوی مجلس تاثیر غیرقابل انکاری در بخش‌های مختلف اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و اقتصادی کشور داشته و خواهد داشت. قوانینی که هر کدام از آنها می‌تواند تسهیل‌کننده و یا دشوارکننده زندگی برای مردم در حوزه‌های مختلف باشد. به همین دلیل شناخت نقاط قوت و ضعف یک مجلس می‌تواند تاثیر زیادی در عملکرد این قوه داشته باشد. شماره ۱۲۸ مجله توانمندسازی سرمایه انسانی با بررسی عملکرد دوره‌های سوم تا دهم مجلس، به این نتیجه رسیده که نیمی از دوره‌ها مجلس کارآمد و نیمی دیگر مجلس ناکارآمدی در کشور حاکم بوده است. اما آنچه مهم است اینکه مجلس در بعد قانونگذاری عملکرد بهتری نسبت به بعد نظارتی داشته و بازوی ضعیف نظارتی، بخش قابل‌توجهی از ناکارآمدی مجلس را در پی داشته است. جالب اینجاست که مجلس در تمام این ادوار، تمرکز ویژه‌ای به تدوین و تصویب قوانین جدید در حوزه‌های مختلف داشته است. قوانینی که بسیاری از آنها حتی به حیطه اجرا هم نرسیده است، با این حال مجلس به دلیل ضعف در بعد نظارتی خود و به جای اصلاح قوانین و الزام دستگاه‌ها به اجرایی‌سازی آنها، اقدام به تصویب قوانین جدیدتر کرده است. مولفه‌ای که می‌طلبد در دور جدید مجلس آتی، بازنگری جدی در آن صورت بگیرد.

به‌لیست‌ها اعتماد کنیم یا به معیارها؟

علی رادمنش
دبیر سیاسی اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان مستقل

مقوله مهمی که درباره رای دادن وجود دارد، این است که وقتی می‌خواهیم انتخابی را از میان کاندیداها انجام دهیم و به لیست یا فردی رای دهیم، براساس چه معیاری صورت می‌گیرد؟ طبیعتا روش‌های مختلفی برای انتخاب فرد مورد نظر و رسیدن به فرد اصلح وجود دارد، اما در سال‌های اخیر یکی از معضلاتی که هنگام انتخابات وجود داشته، این بوده که به‌جای استفاده از شاخص‌ها و معیارهایی برای انتخاب کاندیداهای اصلح و رای دادن به آنها، از طریق فضا و جوی که راه می‌افتد عمدتا هم از سوی افراد مشهور و سلبریتی‌ها راه می‌افتد، مردم دست به انتخاب می‌زنند. البته منظور از سلبریتی‌ها هم صرفا خوانندگان و بازیگران نیست، بلکه به‌صورت کلی فردی که در جامعه یا شاخص یا مشهور است و یک پایگاه اجتماعی دارد، در زمان انتخابات نسبت به این پایگاه اجتماعی خود اقدام به ایجاد یک فضای کرده و باعث می‌شود مردم به فردی که از طریق او معرفی می‌شوند، رای دهند. قطعا این کار درستی نیست و متاسفانه یکی از معضلات انتخابات اخیر به‌شمار می‌رود که نتیجه آن را در انتخابات مختلف دیده‌ایم. به‌عبارت دقیق‌تر نمونه بارز این مدل رای دادن را در یکی از انتخابات اخیر دیدیم که بسیاری از بازیگران و هنرمندان در حمایت از یکی از کاندیداها نامه امضا کرده و به طرفداری و تبلیغ برای او پرداخته‌اند، درحالی‌که بعد از مدتی نتیجه این مدل انتخاب را دیدیم که نه‌تنها آنها هیچ پاسخگویی نسبت به عملکرد فرد مورد حمایت نداشته‌اند، بلکه مدعی و منتقد آن هم بوده‌اند. حال سوال این است که اگر خودتان مدعی عملکرد او بودید چرا از این شخص حمایت کردید؟ البته ناگفته نماند که حمایت‌ها و تبلیغات هنرمندان ایران ضررهای زیادی به مردم زده که آخرین آن هم همان بحث کوروش کمپانی بوده که درنهایت دیدیم هیچ گونه پاسخگویی نسبت به این حمایت‌های خود نداشتند.

درکنار آنها افرادی هستند که به شکل دیگر همین کار را انجام می‌دهند، ازجمله آنها می‌توانیم به لیست بندهای انتخاباتی اشاره کنیم. آنها هم مانند همین هنرمندان هستند، یعنی تبلیغ کرده و لیستی را ایجاد می‌کنند اما بعد هیچ پاسخگویی نسبت به عملکرد افرادی ندارند که تحت لیست آنها وارد مجلس شده‌اند. این هم جای سوال دارد که چطور لیستی بسته می‌شود و از برخی افراد تا حدودی حمایت می‌شود اما نه‌تنها از خود نمایندگان بعدا پاسخگویی نمی‌خواهند، بلکه در مقابل مردم هم پاسخگو نیستند؟ ناگفته نماند بعضی از لیست‌ها و حزب‌هایی که برخی کاندیداها را معرفی می‌کنند در مقابل‌شان خواسته‌هایی دارند که به نفع مردم نیست و به نفع دایره خاص خودشان خواهد بود.

موضوعی که از اهمیت خاصی در انتخابات مجلس آتی برخوردار است، اینکه مردم باید انتخابات را براساس شاخص و معیارها واقعی انجام دهند، نه اینکه براساس تبلیغات کار را دنبال کنند. مساله دیگر اینکه حتی ممکن است افراد سیاسی مشهوری که در جامعه داریم و به وطن‌دوستی هم مشهور هستند، فردی را معرفی کنند اما باز هم نمی‌توان به‌صورت کامل از این افراد معرفی شده تبعیت کرد. هرچند قطعا می‌توان از نظرات آنها استفاده کرد و بهتر است تا مردم افرادی را که معرفی می‌شوند طبق شاخص‌ها و معیارهایی که مدنظر خودشان است، سنجیده و انتخاب کنند. به‌طور مثال می‌بینیم گاهی فردی که در حوزه فراماسونری در گذشته فعالیت داشته، حالا فردی را برای ورود به مجلس معرفی می‌کند اما از آنجا که این فرد تجربه کار سیاسی ملموس نداشته، شاید درصد خطایی در فرد معرفی‌شده از سوی او وجود داشته باشد، یعنی حتی اگر بخواهیم از طریق لیست‌ها هم رای دهیم نیاز است تا با توجه به معیارهایی که برای یک نماینده مجلس وجود دارد، اقدام به رای‌دهی کنیم و باید بیشتر مردم به این مساله توجه کنند.

سرپرست گروه آموزش عالی و تحقیقات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی:

نظارت بر اجرای برنامه هفتم سرلوحه کار نمایندگان آینده باشد

جمعه پیش‌رو موعد برگزاری انتخابات مجلس شورای اسلامی است و در فاصله کوتاهی دوره جدید فعالیت نمایندگان آغاز خواهد شد. در گفت‌وگویی کوتاه با یک پژوهشگر مرکز پژوهش‌های مجلس به بررسی اولویت‌های کاری نمایندگان کمیسیون آموزش و تحقیقات در دوره دوازدهم پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

حسین نصیری، سرپرست گروه آموزش عالی و تحقیقات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» با بیان اینکه مجلس دوازدهم با اجرای برنامه هفتم توسعه همزمان خواهد بود، گفت: «یکی از جدی‌ترین کارهایی که نمایندگان مجلس آینده در همکاری با دولت باید انجام دهد، نظارت بر اجرای احکام برنامه‌های هفتم توسعه در حوزه آموزش عالی، تحقیقات و فناوری است. این برنامه بسیاری از چالش‌ها و مسائل آموزش عالی را که در این سال‌ها با آن درگیر بودیم، لحاظ کرده و به همین دلیل در بسیاری از بخش‌ها اصلا نیاز به قانونگذاری جدیدی نداریم و نظارت بر حسن اجرای این احکام می‌تواند دستاوردهای خوبی را برای نظام آموزش عالی کشور داشته باشد.»

او ادامه داد: «در بحث پژوهش‌های تقاضامحور، دانشجویان پسادکتری، سهم R&D نسبت به GDP، سهم شرکت‌های دانش‌بنیان حوزه علوم انسانی، نظام تامین مالی پژوهش‌های دانشگاهی و دولتی، به‌روزرسانی آیین‌نامه ارتقای اعضای هیات علمی، تقویت علوم پایه و علوم انسانی و تا حدی هم بحث آمایش آموزش عالی، موضوعاتی است که به نوعی در برنامه هفتم توسعه پیش‌بینی شده و باید اجرایی‌سازی شود.»

سرپرست گروه آموزش عالی و تحقیقات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی به حوزه قانونگذاری اشاره و تصریح کرد: «بحث تامین مالی آموزش عالی بر حسب نیازهای کشور هم موضوعی است که نیازمند ورود مجلس است. امروز اعتباراتی که به دانشگاه‌ها داده می‌شود از یک منطق کافی برخوردار نیست، هرچند که بر اساس سرانه دانشجو تخصیص پیدا می‌کند، اما این نوع هزینه‌کرد بر اساس نیازهای کشور نیست. در وهله اول باید مشخص شود در حوزه‌های مختلف تا چه میزان نیازمند تربیت نیروی انسانی هستیم. مساله مهم اینکه امروز میانگین بیکاری در میان فارغ‌التحصیلان دانشگاهی در همه مقاطع در سال ۱۴۰۱ تقریبا ۵۰ درصد بوده که نشان می‌دهد اعتباراتی که در آموزش عالی هزینه می‌شود، بدون نیازسنجی نیروی انسانی متخصص دنبال می‌شود.»

نصیری اظهار داشت: «در برخی زمینه‌ها انباشت نیروی انسانی متخصص را شاهد هستیم که خودش را در قالب مهارت پایین، مهاجرت، بیکاری و... نشان داده و این مهم هم آسیب از لحاظ حاکمیتی از حیث هزینه کردن است و هم برای خود فرد آسیب محسوب می‌شود. در این وضعیت یکی از کارهایی که باید مجلس آینده روی آن تمرکز کند، بحث تامین مالی آموزش عالی است. یعنی می‌توانیم با کاهش تمرکز بر روی تربیت نیروی انسانی در برخی از بخش‌ها، منابع مالی آموزش عالی را به سمت نیازهای ضروری‌تر متمرکز کنیم.» او افزود: «بعضا وقتی این مباحث مطرح می‌شود، به معنی کم کردن سهم دولت از آموزش عالی نیست؛ بلکه هدف آن است که باید این منابع جهت‌دهی شوند تا از کارایی و بهره‌روی بالاتری برخوردار شوند.»

سرپرست گروه آموزش عالی و تحقیقات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی افزود: «رشته‌های دانشگاهی دو دسته عرضه‌محور و تقاضامحور هستند. در بحث عرضه‌محور باید سازوکاری فراهم شود تا منابع مالی بر حسب دهک‌های مالی خانوارها به دست دانشجو برسد و از این طریق شرایط برای ترغیب جامعه به تحصیل در رشته‌های عرضه‌محور هم فراهم شود.» او تصریح کرد: «در حال حاضر هم عدالت آموزشی وجود دارد، اما هنوز تا نقطه مطلوب فاصله دارد و باید مجلس آینده روی این مساله متمرکز شود که یکی از ابعاد آن همین تامین مالی آموزش عالی خواهد بود و اصلاح این به بهبود عدالت آموزشی هم کمک خواهد کرد.»

نصیری خاطرنشان کرد: «مجلس در برنامه هفتم احکامی را در بحث دیپلماسی علمی آورده و مجلس آینده باید بر نحوه اجرای آن نظارت کافی داشته باشد تا بتوانیم دستاوردهای خوبی را برای نظام آموزش عالی شاهد باشیم. البته مجلس می‌تواند تسهیلاتی برای اعضای هیات علمی کشور وضع کند تا بتوان تعاملات علمی بهتر و سفرهای بیشتری از سوی آنها شاهد بود، موضوعی که می‌تواند در قوانین بودجه سنواتی لحاظ شود. مولفه دیگری که می‌تواند ما را با یک واسطه به بین‌المللی شدن نزدیک کند، بحث کیفیت آموزش عالی است. همچنین باید به ساختارهای جدیدی مانند نهاد مستقل تضمین کیفیت که از سوی شورای عالی انقلاب فرهنگی مصوب شده، توجه جدی داشت تا بحث کیفیت هم ارتقا پیدا کند.»